

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Soohee, Fifth Mehl:

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥

Blessed is that soul-bride, who realizes God.

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥

She obeys the Hukam of His Order, and abandons her self-conceit.

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥

Imbued with her Beloved, she celebrates in delight. ||1||

ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥

Listen, O my companions - these are the signs on the Path to meet God.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Dedicate your mind and body to Him; stop living to please others.

||1||Pause||

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥

One soul-bride counsels another,

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

to do only that which pleases God.

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

Such a soul-bride merges into the Being of God. ||2||

ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

One who is in the grip of pride does not obtain the Mansion of the Lord's Presence.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

She regrets and repents, when her life-night passes away.

ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

The unfortunate self-willed manmukhs suffer in pain. ||3||

ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥

I pray to God, but I think that He is far away.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

God is imperishable and eternal; He is pervading and permeating everywhere.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥

Servant Nanak sings of Him; I see Him Ever-present everywhere. ||4||3||